

Downloaded via the EU tax law app / web

Vec C-103/06

Philippe Derouin

proti

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne)

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris)

„Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré majú bydlisko a vykonávajú činnosť vo Francúzsku – Všeobecný sociálny príspevok – Príspevok na úhradu sociálneho dlhu – Zohľadnenie príjmov dosiahnutých v inom členskom štáte a zdaniteľných v tomto štáte na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia“

Abstrakt rozsudku

Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Právomoc členských štátov organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia

(Nariadenie Rady č. 1408/71)

Nariadenie č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 307/1999, treba vykladať v tom zmysle, že nebráni členskému štátu, ktorého právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia sú jedinou právnou úpravou uplatniteľnou na samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá v ňom má bydlisko, aby najmä na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov vylúčil príjmy, ktoré uvedená osoba dosiahla v inom členskom štáte, z vymeriavacieho základu príspevkov, akými sú všeobecný sociálny príspevok a príspevok na úhradu sociálneho dlhu.

(pozri bod 32 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 3. apríla 2008 (*)

„Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré majú bydlisko a vykonávajú činnosť vo Francúzsku – Všeobecný

sociálny príspevok – Príspevok na úhradu sociálneho dlhu – Zohľadnenie príjmov dosiahnutých v inom členskom štáte a zdaniteľných v tomto štáte na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia“

Vo veci C-103/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Francúzsko) z 30. januára 2006 a doručený Súdnemu dvoru 22. februára 2006, ktorý súvisí s konaním:

Philippe Derouin

proti

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia U. Løhmus, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka (spravodajca) a P. Lindh,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. marca 2007,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- P. Derouin, v zastúpení: P. Langlois a E. Piwnica, advokáti,
- Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne), v zastúpení: J.-J. Gattineau, advokát,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a O. Christmann, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: V. Jackson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Moore, barrister,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: G. Rozet a V. Kreuzschitz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. októbra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 (Ú. v. ES L 38, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 335, ďalej len „nariadenie“).

1408/71“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Derouinom a Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris ? Région parisienne (Urssaf de Paris ? Région parisienne) (Únia pre výber poistného na sociálne zabezpečenie a rodinné prídavky v Paríži) (?alej len „Urssaf“) v súvislosti so stanovením vymeriavacieho základu všeobecného sociálneho príspevku a príspevku na úhradu sociálneho dlhu (?alej len „CSG“ a „CRDS“), ktoré bol pán Derouin povinný zaplati?.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa článku 2 ods. 1 sa nariadenie ?. 1408/71 „vzťahuje na zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo študentov, na ktoré sa vzťahuje alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktoré sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov, alebo ktoré sú osobami bez štátnej príslušnosti, alebo utečencami s bydliskom na území jedného z členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých“.

4 Článok 13 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

...

b) na osobu, ktorá je samostatne zárobkovo činná na území jedného členského štátu, sa vzťahujú právne predpisy tohto členského štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu;

...“

5 Článok 14a tohto nariadenia stanovuje:

„Článok 13 ods. 2 písm. b) sa použije s nasledujúcimi výnimkami a výhradami:

...

2. Osoba, ktorá je obvykle samostatne zárobkovo činná na území dvoch alebo viacerých členských štátov, podlieha právnym predpisom členského štátu, na území ktorého má bydlisko, ak vykonáva časť svojej činnosti na území tohto členského štátu. ...

...“

6 Článok 14d ods. 1 nariadenia ?. 1408/71 stanovuje:

„s osobou uvedenou v článkoch... 14a [bodoch] 2, 3 a 4... sa zaobchádza na účely uplatňovania právnych predpisov ustanovených v súlade s týmito ustanoveniami tak, ako keby vykonávala svoju celú zárobkovú činnosť alebo činnosti na území dotknutého členského štátu.“

Vnútroštátna právna úprava

7 CSG bol zriadený rozpočtovým zákonom č. 901168 z 29. decembra 1990 (JORF z 30. decembra 1990, s. 16367), ktorého príslušné ustanovenia boli vložené do článku L. 136-1 a nasl. Zákonníka sociálneho zabezpečenia.

8 Podľa článku L. 1361 Zákonníka sociálneho zabezpečenia:

„Zavádza sa sociálny príspevok, ktorý sa vyberá z príjmov plynúcich zo zárobkovej činnosti a náhradných príjmov, ktorému podliehajú:

1° Fyzické osoby, ktoré sú z hľadiska dane z príjmov považované za osoby s daňovým domicilom vo Francúzsku a ktoré sú okrem toho z akéhokoľvek dôvodu poistencami francúzskeho systému povinného zdravotného poistenia;

2° Zamestnanci štátu, miestnej samosprávy a verejných podnikov správneho charakteru, ktorí vykonávajú svoju činnosť alebo sú vyslaní na pracovnú cestu mimo Francúzska, pokiaľ je ich odmena zdaniteľná vo Francúzsku a pokiaľ sú z akéhokoľvek dôvodu poistencami francúzskeho systému povinného zdravotného poistenia.“

9 CRDS bol zavedený článkom 14-1 nariadenia č. 9650 z 24. januára 1996 o úhrade sociálneho dlhu (JORF z 25. januára 1996, s. 1226), ktorý stanovuje:

„Zavádza sa príspevok z príjmov plynúcich zo zárobkovej činnosti a náhradných príjmov uvedených v článkoch L. 1362 až L. 1364 Zákonníka sociálneho zabezpečenia s výnimkou príjmov zo zahraničných zdrojov uvedených v článku 15 III ods. 1 nižšie, dosiahnutých fyzickými osobami podľa článku L. 1361 tohto zákonníka medzi 1. februárom 1996 a ukončením pracovných ciest podľa článku 2.

Tento príspevok je stanovený z príjmov uvedených v článkoch L. 1362 až L. 1364 a článku L. 1368 III Zákonníka sociálneho zabezpečenia podľa podmienok stanovených v týchto článkoch.“

10 Dohoda medzi Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska a Francúzskom o zamedzení dvojitého zdanenia a daňových únikov v oblasti daní z príjmov podpísaná 22. mája 1968 v Londýne (ďalej len „dvojstranná dohoda“) v článku 1 stanovuje:

„1. Dane, ktoré sú predmetom tejto dohody, sú:

...

b) pokiaľ ide o Francúzsko: daň z príjmov..., daň z príjmov právnických osôb, ako aj všetky zrážky z týchto daní a všetky preddavky na tieto dane;

...

2. Táto dohoda sa takisto uplatňuje na každú budúcu daň, ktorá bude mať zhodný alebo obdobný charakter, ktorou niektorý zmluvný štát alebo vláda niektorého z území, na ktoré bola táto zmluva rozšírená... doplní alebo nahradí súasné dane. Príslušné orgány zmluvných štátov si oznámia zmeny, ku ktorým v ich daňových právnych predpisoch dôjde.“

11 Z pripomienok francúzskej vlády vyplýva, že dvojstranná dohoda bude nahradená hneď, ako nadobudne účinnosť nová dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia podpísaná 28. januára 2004 medzi týmito dvoma dotknutými členskými štátmi. Táto nová dohoda výslovne uvádza CSG a

CRDS „medzi daťami, na ktoré sa [táto dohoda] vzťahuje“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že pán Derouin:

- má bydlisko vo Francúzsku, kde vykonáva povolanie advokáta ako slobodné povolanie, a je spoločníkom v partnership Linklaters založenom podľa anglického práva (ale len „partnership“). Partnership má svoju hlavnú organizačnú zložku v Spojenom kráľovstve, ale má tiež kancelárie v iných členských štátoch vrátane Francúzska, kde má kanceláriu v Paríži (ale len „parížska kancelária“),
- je zapísaný ako advokát pri Cour d'appel de Paris a súčasne ako Registered Foreign Lawyer pri Supreme Court of England and Wales,
- všetky advokátske služby poskytuje v rámci činnosti parížskej kancelárie,
- je odmeňovaný podielom na ziskoch, ktoré dosahuje partnership,
- má daňový domicil vo Francúzsku a je daňovníkom vo Francúzsku a v každom štáte, kde sa nachádza partnership, podľa svojho podielu na hospodárskych výsledkoch dosiahnutých každou kanceláriou,
- podlieha francúzskemu povinnému režimu zdravotného poistenia a je zaregistrovaný v Urssaf ako samostatne zárobkovo činná osoba.

13 Urssaf vypočítalo výšku poistného na rodinné prídavky, ako aj CSG a CRDS, ktoré mal pán Derouin zaplatiť, z vymeriavacieho základu tvoreného príjmami zo samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré mu plynuli z jeho činností vykonávaných v parížskej kancelárii, a jeho podielom na zisku dosiahnutom ostatnými kancelárkami partnership. Zo spresnení uvedených v priebehu ústnej časti konania vyplýva, že Urssaf požadovalo po pánovi Derouinovi zaplataenie CSG a CRDS za rôzne obdobia týkajúce sa rokov 2000 až 2005.

14 Pán Derouin uhradil poistné na rodinné prídavky vypočítané zo všetkých jeho príjmov zo samostatnej zárobkovej činnosti (vrátane príjmov pochádzajúcich zo zdrojov zo Spojeného kráľovstva), ale pred Tribunal des affaires sociales de Paris (súd pre záležitosti sociálneho zabezpečenia v Paríži) spochybňuje platenie CSG a CRDS vypočítaných z jeho príjmov dosiahnutých v Spojenom kráľovstve, pretože tieto príspevky nepredstavujú príspevky do systému sociálneho zabezpečenia, ale dane, a príjmy dosiahnuté v Spojenom kráľovstve boli zdanené v tomto členskom štáte podľa dvojstrannej dohody, pričom CDG a CRSD môžu byť vypočítané len z príjmov, ktoré môžu byť zdanené vo Francúzsku.

15 Urssaf naopak tvrdí, že tieto príspevky majú charakter poistného na sociálne zabezpečenie a že patria do pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, a teda musia byť vypočítané zo všetkých príjmov, ktoré pán Derouin dosiahol či v Spojenom kráľovstve alebo vo Francúzsku.

16 S cieľom objasniť túto otázku požiadal Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris rozhodnutím z 12. apríla 2005 cour de cassation o vyjadrenie, či majú byť CSG a CRDS považované za dane v zmysle dvojstrannej dohody.

17 Podľa názoru cour de cassation z 2. septembra 2005 „treba položiť Súdnejmu dvoru Európskych spoločenstiev podľa článku 234... ES otázku, či sa má nariadenie č. 1408/71... vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby dohoda, akou je [dvojstranná] dohoda..., stanovovala, že príjmy dosiahnuté v Spojenom kráľovstve samostatne zárobkovo činnými osobami, ktoré majú

bydlisko vo Francúzsku a ktoré sú poistencami systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu, sú vylúčené z vymeriavacieho základu pre výpočet [CSG] a [CRDS] vyberaných vo Francúzsku...“.

18 Keže Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris usúdil, že na účely vyriešenia sporu, ktorý mu bol predložený, je rozhodujúca otázka, či je uplatnenie dvojstrannej dohody na CSG a CRDS v rozpore s pravidlami Spoločenstva, rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa nariadenie č. 1408/71... vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby dohoda, akou je [dvojstranná] dohoda, stanovovala, že príjmy dosiahnuté v Spojenom kráľovstve pracovníkmi, ktorí majú bydlisko vo Francúzsku a sú poistencami systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu, sú vylúčené z vymeriavacieho základu pre výpočet [CSG] a [CRDS] vyberaných vo Francúzsku?“

O prejudiciálnej otázke

19 Položená otázka sa v podstate týka určenia, či členský štát, ktorého právna úprava sociálneho zabezpečenia sa podľa nariadenia č. 1408/71 uplatňuje, môže slobodne upraviť vymeriavací základ takých príspevkov, akými sú CSG a CRDS, alebo či uvedené nariadenie tomuto členskému štátu naopak ukladá povinnosť zahrnúť do vymeriavacieho základu takýchto príspevkov príjmy dosiahnuté v inom členskom štáte bez toho, aby mal možnosť vzdať sa výberu týchto príspevkov z uvedených príjmov.

20 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom nariadenia č. 1408/71, ako to uvádzajú jeho druhé a štvrté odôvodnenie, je zabezpečiť voľný pohyb zamestnancov, ako aj samostatne zárobkovo činných osôb v Európskom spoločenstve a pritom rešpektovať v plnej miere osobitosti vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich sociálne zabezpečenie. Ako vyplýva z jeho piateho, šiesteho a desiateho odôvodnenia, nariadenie na tieto účely vychádza vo vzťahu k rôznym vnútroštátnym právnym predpisom zo zásady rovnosti zaobchádzania s pracovníkmi a jeho cieľom je čo najlepšie zaručiť rovnosť zaobchádzania so všetkými pracovníkmi pracujúcimi na území niektorého členského štátu, ako aj neznevýhodňovať pracovníkov, ktorí využívajú svoje právo na voľný pohyb. Mechanizmus zriadený nariadením č. 1408/71 je iba mechanizmom koordinácie, ktorá sa najmä týka určenia právnych predpisov uplatniteľných na zamestnancov alebo na samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré využili svoje právo na voľný pohyb za rôznych okolností (rozsudky z 9. marca 2006, Piatkowski, C-493/04, Zb. s. I-2369, body 19 a 20, ako aj z 18. júla 2006, Nikula, C-50/05, Zb. s. I-7029, bod 20).

21 Pokiaľ ide v prvom rade o uplatniteľnosť nariadenia č. 1408/71 na osobu, ktorá sa nachádza v rovnakej situácii ako pán Derouin, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a zo všetkých pripomienok predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že pán Derouin sa nachádza v postavení samostatne zárobkovo činného migrujúceho pracovníka, ktorý má bydlisko vo Francúzsku a vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť vo Francúzsku a v Spojenom kráľovstve, takže sa toto nariadenie na neho vzťahuje na základe jeho čl. 14a ods. 2. Z toho vyplýva, že dotknutá osoba podlieha v súlade s týmto ustanovením len francúzskej právnej úprave. Vláda Spojeného kráľovstva na pojednávaní napokon potvrdila, že Spojené kráľovstvo nevyberá žiadne poistné na sociálne zabezpečenie z príjmov, ktoré pán Derouin dosiahol na jeho území.

22 Pokiaľ ide v druhom rade o uplatniteľnosť nariadenia č. 1408/71 na CSG a na CRDS, Súdny dvor rozhodol, že tieto príspevky patria do pôsobnosti tohto nariadenia. Súdny dvor dospel k záveru, že nemožno prijať tvrdenie, podľa ktorého sa CSG a CRDS vzhľadom na to, že sú v skutočnosti kvalifikované ako dane, nachádzajú mimo rozsah pôsobnosti tohto nariadenia. Doplnil, že skutočnosť, že určitý odvod je vnútroštátnymi právnymi predpismi kvalifikovaný ako daň, neznamená, že ho z hľadiska tohto nariadenia nemožno považovať za odvod, ktorý patrí do jeho pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-34/98,

Zb. s. I?995, body 33 a 34, ako aj Komisia/Francúzsko, C?169/98, Zb. s. I?1049, body 31 a 32). Napokon treba uviesť, že otázka položená vnútroštátnym súdom vychádza v zásade z toho, že predmetné príspevky do pôsobnosti nariadenia ?. 1408/71 patria.

23 Okrem toho Súdny dvor rozhodol, že právo Spoločenstva nezasahuje do právomoci členských štátov organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia (pozri rozsudok z 13. mája 2003, Müller-Fauré a van Riet, C?385/99, Zb. s. I?4509, bod 100 a citovanú judikatúru).

24 Pokiaľ ide konkrétnejšie o určenie vymeriavacieho základu sociálnych príspevkov, z ustálenej judikatúry vyplýva, že v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Spoločenstva prináleží právnej úprave každého členského štátu, aby stanovila príjmy, ktoré sa zohľadnia pri výpočte týchto príspevkov (pozri v tomto zmysle rozsudok Nikula, už citovaný, bod 24 a citovanú judikatúru).

25 Je určite dôležité, aby dotknutý členský štát pri výkone svojej právomoci dodržiaval právo Spoločenstva (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 26. januára 1999, Terhoeve, C?18/95, Zb. s. I?345, bod 34, a zo 7. júla 2005, van Pommeren-Bourgon diën, C?227/03, Zb. s. I?6101, bod 39). Právomoc členských štátov teda nie je neobmedzená, pretože členské štáty majú najmä povinnosť rešpektovať duch a zásady nariadenia ?. 1408/71, medzi ktoré patrí zásada, že v oblasti sociálneho zabezpečenia sa uplatňujú právne predpisy jediného štátu, majú dohliadať na to, aby určitá osoba nebola znevýhodnená za výkon svojho práva na voľný pohyb, a zabezpečiť, že takto vytvorený systém neupiera tejto osobe sociálnu ochranu.

26 Z judikatúry uvedenej v bodoch 23 až 25 tohto rozsudku ako celku teda vyplýva, že vzhľadom na to, že nariadenie ?. 1408/71 je koordinačným a nie harmonizačným nástrojom, majú členské štáty právomoc upraviť vymeriavací základ takých príspevkov, akými sú CGS a CRDS.

27 Z toho vyplýva, že za súčasného stavu práva Spoločenstva je členský štát oprávnený jednostranne alebo v rámci dohody v daňovej oblasti, akou je dvojstranná dohoda, nezahrávať do vymeriavacieho základu príspevkov, akými sú CSG a CRDS, príjmy dosiahnuté v inom členskom štáte samostatne zárobkovo činnou osobou s bydliskom v tomto štáte, ktorá sa nachádza v takej situácii ako žalobca vo veci samej. Aj keď je nesporné, že žiadne ustanovenie nariadenia ?. 1408/71 nezakazuje členskému štátu vypočítať výšku sociálnych príspevkov osoby, ktorá v ňom má bydlisko, zo všetkých jej príjmov (pozri v tomto zmysle rozsudok Nikula, už citovaný, bod 31), treba konštatovať, že žiadne ustanovenie uvedeného nariadenia ho k tomu nezaväzuje.

28 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že v rozpore s tvrdením, ktoré počas ústnej časti konania uvádzali Urssaf, vláda Spojeného kráľovstva a Komisia Európskych spoločenstiev, že riešenie vyplývajúce z rozsudku z 26. mája 2005, Allard (C?249/04, Zb. s. I?4535), v zásade ukladá členským štátom, aby do vymeriavacieho základu sociálnych príspevkov zahrnuli všetky príjmy, ktoré dosiahla osoba nachádzajúca sa v takej situácii ako pán Derouin, nemožno uvedené riešenie na danú situáciu uplatniť.

29 V rámci veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Allard, sa totiž členský štát, v ktorom mala dotknutá osoba bydlisko, rozhodol zahrnúť do vymeriavacieho základu sociálnych príspevkov všetky príjmy dosiahnuté danou osobou tak na jeho území, ako aj na území iného členského štátu, ako mu to umožňuje nariadenie ?. 1408/71. S ohľadom na tento kontext Súdny dvor rozhodol, že v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou na základe kolíznych noriem stanovených v tomto nariadení musia byť sociálne príspevky, ktoré je dotknutá osoba povinná zaplatiť, vypočítané zo všetkých príjmov tejto osoby.

30 Vzhľadom na to nemožno riešenie, ku ktorému dospel Súdny dvor v citovanom rozsudku

Allard, uplatniť v kontexte prejednávanej veci, kde vylúčenie príjmov zo zahraničných zdrojov z vymeriavacieho základu predmetných sociálnych príspevkov vyplýva z ustanovení uplatniteľného vnútroštátneho práva.

31 Je však potrebné zdôrazniť, že vylúčenie príjmov pracovníka pochádzajúcich zo zahraničných zdrojov z vymeriavacieho základu príspevkov na sociálne zabezpečenie nemôže ovplyvniť právo tohto pracovníka byť príjemcom všetkých dávok, ktoré uplatniteľné predpisy upravujú. Vnútroštátnemu súdu prináleží presvedčiť sa o tom, či to tak skutočne je v situácii, ktorá je predmetom prejednávanej veci.

32 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že na položenú otázku je potrebné odpovedať tak, že nariadenie č. 1408/71 treba vykladať v tom zmysle, že nebráni členskému štátu, ktorého právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia sú jedinou právnou úpravou uplatniteľnou na samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá v ňom má bydlisko, aby najmä na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov vylúčil príjmy, ktoré uvedená osoba dosiahla v inom členskom štáte, z vymeriavacieho základu takých príspevkov, akými sú CSG a CRDS.

O trovách

33 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999, treba vykladať v tom zmysle, že nebráni členskému štátu, ktorého právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia sú jedinou právnou úpravou uplatniteľnou na samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá v ňom má bydlisko, aby najmä na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov vylúčil príjmy, ktoré uvedená osoba dosiahla v inom členskom štáte, z vymeriavacieho základu príspevkov, akými sú všeobecný sociálny príspevok a príspevok na úhradu sociálneho dlhu.

Podpisy

* Jazyk konania: francúzština.